

HÍRES AFRIKAI ZENÉSZEK

Bagi Judit
okleveles politológus, szociológus hallgató
IDResearch Kft.
bagi@publikon.hu

Az Afrika Tanulmányok hatodik évfolyamának második száma tovább folytatja a híres fekete kontinensbeli személyek bemutatását. Ebben a számban a pezsgő ritmusokkal jellemezhető afrikai zenék színes világába kalauzoljuk a kedves Olvasót. A cikkben olyan nemzetközi hírnévnek örvendő afrikai zenészeket mutatunk be, akik megőrizve identitásukat, kiváló előadóművészként ismertették meg a világgal az afrikai dalok és ritmusok nagyszerűségét.

Mivel helyszűkében nem áll módunkban bemutatni a neves afrikai zenészek mindegyikét, jelen írás arra tesz kísérletet, hogy az élettörténetek és pályafutások rövid áttekintésével tisztelgessen a legismertebb afrikai zenészek egy körének nagysága előtt.

Elsőként a híres afrikai énekesnők kerülnek bemutatásra: Miriam

Makeba (Dél-afrikai Köztársaság), Cesaria Evora (Zöld-foki Köztársaság) és Angelique Kidjo (Benin).

Johannesburgban született Afrika egyik leghíresebb énekes hölgye a „Mamma Afrika” becenevet viselő **Miriam Makeba**. A magát jazz, folk, pop és rock műfajban is kipróbáló világhírű énekesnő számos rangos elismeréssel büszkélkedhet. Makeba például az első dél-afrikai származású énekesnő, akit Grammy-díjjal jutalmaztak. Fontos kiemelni, hogy Makeba nem csak a zene terén folytatott kiemelkedő tevékenységet, ugyanis kitartóan harcolt az akkoriban Dél-afrikai Köztársaság területén működő apartheid rendszer ellen. A fehérek által uralt, fekete afrikaikat elnyomásba kényszerítő rasszista rendszer ellenes szerepvállalása miatt Makeba 1960-ban száműzetésbe kényszerülve el kellett, hogy hagyja szülőha-

záját. Dél-Afrikába csak harminc évvel később tért vissza – akkor már sikeres énekesnőként. Makeba 1963-ban apartheid-rendszer ellenes beszédet mondott az Egyesült Nemzetek Szervezetében.

Makeba pályafutása tizenhárom évesen indult, mikor egy iskolai tehetségkutató verseny győzteseként vonta magára a szakma figyelmét. Húszas éveinek elején a The Manhattan Brothers nevű együttes énekesnőjeként járta be Dél-Afrikát. Később a King Kong nevű musical sztárjaként ért el jelentős sikereket.

Makebát igazán híressé egy, már korábban megkomponált dal, a „Pata Pata” tette. Az ekkor már az Amerikai Egyesült Államokban élő énekesnő számos lista élére került dalával (a „Pata Pata” volt az első afrikai szám az amerikai top ten-ben), mely óriási ismertséget, egyúttal a világhírnevet hozta meg számára. Az amerikai közönség szeretetét azonban nem sokáig tudhatta magáénak az énekesnő, mert 1968-ban házasságot kötött egy radikális nézeteket valló fekete amerikai aktivistával, Stokely Carmichael-el, így a rajongók elfordultak Makebától. Az énekesnő dalait nem tiltották ugyan be, de számos fellépéstől és lemezszerződéstől esett el házassága miatt.

1990-ben tért vissza a Dél-afrikai Köztársaságba, első otthonában tartott koncertjére egy évvel később, hosszú előkészítést követően került sor. Ezután Makeba világ körüli turnéra indult, majd jótékonyági tevékenységét folytatva egy alapítvány létrehozásával kívánt javítani a dél-afrikai nők helyzetén.

A világhírű énekesnő életének utolsó éveiben is rendkívül aktívnak

bizonyult. Halála tragikus módon, 2008 novemberében egy olaszországi koncertje közben következett be. Makeba szívinfarktust kapott miután elénekelt „Pata Pata” nevű híres slágerét. A mentősök azonnal kórházba szállították az énekesnőt, segíteni viszont már nem tudtak rajta.

Miriam Makeba 2004-ben bekerült a száz legfontosabb dél-afrikai személy közé (Top 100 Great South Africans). Halála után is élő legenda maradt rajongói számára.

A Zöld-foki Köztársaság területéről származó **Cesaria Evora** Makebához hasonlóan szintén Grammy-díjas énekesnő. A hölgy számos lemezt készített, a Grammy-díjat pedig 2004-ben a La Diva Aux Pieds Nus (A mezítlás diva) című albumáért zsebelhette be. Az 1941-ben született Evorát az úgynevezett morna stílus legjelentősebb előadójaként tartják számon.

Evora tizenhat évesen kezdett el énekelni. Tehetsége korán megmutatkozott, így az 1960-as évekre az egész szigeten ismeretté vált, két albuma pedig Hollandiában és Portugáliában is kiadásra került. Evora azonban kiváló adottságai ellenére sem tudott megélni az éneklésből, így a '70-es évek közepén úgy döntött, felhagy a karrierrel. A visszatérés váratott ugyan magára, hiszen Evora negyvenöt évesen állt újra közönség elé, ám az előbbiekkal ellentétben most nem hazájában, hanem külföldön próbálkozott. Az énekesnő tervét siker koronázta, hiszen portugáliai lemezfelvételét követően többször megfordult Párizsban is. Az 1988 és 1992 között felvett dalokból négy album született,

Cesaria Evora

A morna egy Zöld-foki-szigetéről származó zenei műfaj, amelyet a szigetvilág speciális, portugálból és afrikai nyelvekből kevert kreol nyelvén énekelnek, hegedű-, gitár-, harmonika- és cavaquinho (kis méretű gitárra emlékeztető hangszer)-kísérettel. Melankolikus líraisága miatt gyakran hasonlítják az amerikai blueshoz. Egy elmélet szerint valóban van kapcsolat, és a morna szó az angol mourn igéből (gyászol) ered (forrás: origo.hu).

Angélique Kidjo

mely nemzetközi hírnevet hozott Evora számára. Az énekesnő a számos felkérésnek eleget téve fellépett Európában, Braziliában, Kanadában, Afrikában és az USA-ban is. Evora lemezeladások terén is nagy sikereket produkált, Miss Perfumado című lemeze például több mint kétszázezer példányban kelt el.

Az énekesnő egy melbourne-i koncertje során szélütést kapott. A balesetet követően Evora kizárólag mezítláb állt színpadra. A világhírű énekesnő 2011 decemberében hunyt el. Utolsó éveiben több betegséggel is küzdött, 2010-ben szívműtétet hajtottak végre rajta. Cesaria Evora a magyar közönség számára is ismert lehet, hiszen a fiatalok által kedvelt Sziget fesztiválon többször is fellépett Budapesten.

Megjelent lemezei időrendi sorrendben a következők: La Diva Aux Pieds Nus (1988), Distino de Belita|Distino di Belita (1990), Mar Azul (1991), Miss Perfumado (1992), Cesária (1995), Cabo Verde (1997), Café Atlantico (1999), S o Vicente di Longe (2001), Voz d'Amor (2003), Rogamar (2006), Nha Sentimento (2009).

A híres benini származású popénekesnő, **Angélique Kidjo** is egy Grammy-díj büszke tulajdonosa. Az 1960-ban színházi rendező anyja és zenész apa gyermekeként született énekesnő 2007-ben a legjobb albumnak járó Grammy-díjat nyerte el. Az énekesnő ezen kívül még öt Grammy jelöléssel büszkélkedhet.

Az afropop, rumba, jazz és gospel stílust is játszó Kidjo először egy édesanyja által rendezett darabban lépett színpadra. Innentől kezdve a tehetséges fiatal lány folyamatosan képezte magát,

húszéves korára pedig már profi énekesnőként állt a közönség elé. Kidjo munkásságát olyan nagyszerű zenészek inspirálták mint Jimi Hendrix, Santana és Miriam Makeba.

A fiatal énekesnő 1983-ban Párizsba költözött, ahol jazz zenét kezdett el tanulni. Kidjo sikeresen sajátította el a jazz rejtelmét, melyet az is bizonyít, hogy 1987-ben a Pili Pili holland együttes társaságában fellépett a Montreux-i Jazz Fesztiválon.

Kidjo első önálló lemeze 1988-ban jelent meg Pretty címmel. Harmadik Djin Djin nevű lemezén olyan hírességek szerepeltek, mint Alicia Keys, Branford Marsalis, Peter Gabriel, és Carlos Santana.

Kidjo 2002 óta az UNICEF jószolgálati nagykövete. Az énekesnő saját alapítványt (The Batonga Foundation) hozott létre, mellyel az afrikai lányok közép- és felsőoktatásba történő integrációját, valamint oktatásban való részvételük növelését kívánja elősegíteni.

A BBC Afrika 50 legikonikusabb emberének egyikeként tartja számon az énekesnőt, a The Guardian nevű brit napilap a száz leglenyűgözőbb nő közé sorolta, a Forbes Magazin pedig Afrika negyven legjelentősebb híressége közé választotta Kidjot.

Kidjonak eddig az alábbi lemezei jelentek meg: Pretty (1988), Parakou (1990), Logozo (1991), Ayé (1994), Fifa (1996), Oremi (1998), Black Ivory Soul (2002), Oyaya! (2004), Djin Djin (2007), Oyo (2010), Spirit Rising (Live) (2012).

A hölgyek után néhány híres afrikai zenész férfi kerül bemutatásra, név szerint a következőkről szólunk:

- Professor Jay (Tanzánia)
- Saif Keita (Mali)
- Baaba Maal (Szenegál)
- Youssou N'Dour (Szenegál)
- Akon (Szenegál)

Joseph Haule, ismertebb néven **Professor Jay**, a híres tanzániai hip-hop rapper 1994-ben kezdett el zenélni. Karrierje a Hard Blasters nevű együttes tagjaként indult. A banda rövid időn belül óriási hírnévre tett szert, a megalakulásukat követő évben ugyanis Tanzánia legjobb hip-hop együttese címet nyerték el. Jay szólóénekesként 2001-ben debütált, azóta összesen négy albuma jelent meg, név szerint a Machozi Jasho na Damu 2001, Mapinduzi Halisi 2003, J.O.S.E.P.H 2006, Aluta Continua 2007.

Professor Jay egyébként az úgynevezett „Bongo flava” nevű hip-hop stílus képviselője. Ez a műfaj a 1990-es évek során jött létre Tanzániában. A „Bongo flava” a nyugati hip-hop irányzatait ötvözi a tradicionális tanzániai zenével. A dalszövegek legtöbbször angol és szuahéli nyelven íródnak.

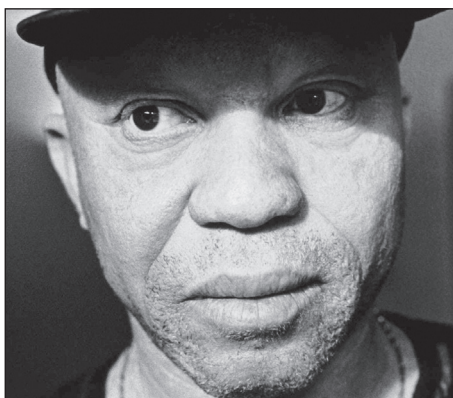
Az 1975-ben született rapper dalszövegeiben gyakran szólal meg a tanzániai társadalmat érintő kérdésekben. Zenéjében többek között olyan témákkal foglalkozik, mint a korrupció, a társadalmi egyenlőtlenség és a HIV/AIDS megbetegedések okozta problémák.

Professor Jay első Machozi Jasho na Damu nevű albuma számos egyéb rangos elismerés mellett a Tanzánia legjobb hip-hop albuma címet is elnyerte. A rappert a 2008-as Afrika MTV

Awards-on a legjobb hip-hop előadóművésznek járó díjra jelölték. Professor Jay 2009-ben a Tanzániai Music Awards legjobb dalszövegírónak járó díjat nyerte el.

Salif Keïta az 1949-ben Maliban született, nemzetközileg is elismert afro-pop énekes-zeneszerző több szempontból is kivételesnek számít. Egyrészt őt tartják „Afrika arany hangjának”, továbbá a mali királyi család egyenesági leszármazottja, és ráadásul albinó is. Ez utóbbi okból kifolyólag mind a családja, mind a közösség számára kívülálló volt, mert a mandika nép (amelyhez ő maga is tartozik) hiedelme szerint a fenyegetően közelgő rossz szerencsét jelenti, ha egy albinó jön a világra. Nemesi származása miatt nem lehetett volna énekes, mert ez a griotok, vagyis az afrikai énekes bárdok feladata.

Keita az Afrikai Unió nagykövete-ként a Salif Keita Global Foundation nevű alapítványt hozta létre, mely szociális integrációs programmal kíván segíteni az albinók helyzetén.¹

Salif Keïta

1967-ben elhagyta szülővárosát, és Mali fővárosába Bamakóba költözött, ahol először egy nagy, államilag is támogatott zenei csoport, a Super Rail Band de Bamako formáció tagja lett, majd 1973-ban a Les Ambassadeurs együtteshez csatlakozott. Az 1970-es évek közepén az együttesrel Abidjanba, Elefántcsontpartra menekültek a Maliban uralkodó politikai viszályok miatt, majd nevüket Les Ambassadeurs Internationales-ra változtatták, és nemzetközi elismerést vívtak ki maguknak. 1977-ben Keitát a guineai elnök a Nemzeti Érdemrenddel jutalmazta zenei munkásságáért. Hogy nagyobb közönséget legyen képes megszólítani, az énekes 1984-ben Párizsba költözött. Zenéje ötvözi az európai, nyugat-afrikai és amerikai dallamvilágokat, majd mindezt a muzulmán hitvilággal keverve egy nagyon érdekes zenei keveréket kapunk. A dalaiban leggyakrabban előforduló hangszerek a balafon, a djembe, a gitár, a kora, az orgona, a szaxofon és a szintetizátor. A Sosie című albumában a francia chanzonokat, saját nyugat-afrikai stilsztikájával interpretálja. Európában talán legismertebbnek mondható dala a Tomorrow, mely a Will Smith főszereplésével készült, Muhammad Ali életét bemutató Ali című film egyik ikonikus betétdala volt.

Kitüntetései: 1977-ben megkapta a Guinea elnöke, Sékou Touré által adományozott Nemzeti Érdemrendet zenei munkásságának elismeréseként. 2006-ban kapta meg a Tamani d'or és (még ugyanebben az évben) a legjobb művésznak járó Tamani kitüntetések is.

Filmbeli szereplései: Az 1993-as francia filmben Sirga – A kis nőstény

oroszlán (Sirga - L'Enfant Lion) Keïta a mágus szerepében látható. A film zenéje is (igaz csak részben) ugyancsak az ő nevéhez fűződik. Egy 1999-es, szintén francia produkcióban Ézsau bibliai alakját formálja meg. A film címe: La Genése. 2003-ban egy Martin Scorsese gondozásában készült zenés dokumentumfilmben, a *Feel Like Going Home*-ban láthatjuk viszont. A történet a blues gyökereivel foglalkozik, és keresi azt többek között Afrikában.

Baaba Maal

A szenegáli születésű **Baaba Maal** a szintén szenegáli származású Youssou N'Dourral együtt az ország leghíresebb zenészeiként tartják számon. Az országban született zenészek csoportjába sorolható még Akon is, aki abban tér el az említett két zeneszerzőtől, hogy tőle nem kifejezetten a tradicionális fekete kontinensbeli zenét hallhatjuk.

Maal 1953-ban halász család gyermekeként látta meg a napvilágot.

A családban ugyan senki sem tevékenykedett hivatásos zenészként, Maal édesanyja viszont hobbi énekesként lépett fel esküvőkön. Maal édesanyjától örökölt zene iránti szeretete már iskoláskorában megmutatkozott. Az ifjú Maal ugyanis a szünidőben diáktársaival együtt fedezte fel a muzsikálás rejtelmét. Annak érdekében, hogy Maal a zene világáról eddig elsajátított tapasztalatait és tudását tovább bővítse 1974-ben, az érettségit követően Dakarbans tanult zenét és képzőművészetet. Maal ekkor még nem gondolta, hogy egyszer valóban zenész válik belőle, inkább tanári pályára készült. Kétségei ellenére Maal mégis a zenei pálya felé sodorta az élet, 1977-ben egy társával együtt megalapították a Yeli Taaré Fouta nevű együttest. Maal viszont zenei tanulmányainak folytatása érdekében pár évvel később kilépett az együttesből és Párizsba utazott, ahol két évig a Konzervatórium hallgatója volt. Franciaországi tartózkodása idején Maal egy egy duóval zenélt (Baaba Maal and Wandama), mellyel Európa számos országában turnéztak.

A szárnyait bontogató énekes 1984-ben édesanyja halála miatt visszatért Szenegálba. Otthoni tartózkodása során Maal egy teljesen saját együttest (Daane Lenol – az emberek hangja) alapított, melyben a szenegáli és az európai ritmusokat is igyekezett ötvözni. Nem sokkal később meg is jelent első kazettájuk Wango címmel. A lemez megjelenését követően egy angol producer felfigyelt Maal tehetségére. Maal le is szerződött a producerrel, melynek következményeként a szenegáli énekes 1989-ben már Párizsban koncertezett,

a franciaországbeli fellépést pedig egy európai turné követte.

Baaba Maal megjelent lemezei időrendi sorrendben: Wango (1985), Taara (1987), Diam Leelii (1989) – Mansour Seck, Baayo (1991), Lam Toro (1993), Firin' in Fouta (1994), Tono (1994), Sunugal (1995), Nomad Soul (1997), Djam Leelii Re-Release (1998), Live at the Royal Festival Hall (1999), Jombaajo (2000), Missing You... Mi Yeewnii (2001), The Best of the Early Years (2003), Palm World Voices: Baaba Maal (2005), On The Road (2008), Television (2009).

Maalt 1996-ban Grammy-díjra jelölték. 2003 óta az ENSZ Fejlesztési Bizottságának ifjúsági megbízottja, egyfajta jószolgálati nagykövet. Maal munkássága során leginkább a HIV fertőzések és AIDS megbetegedések súlyosságára hívja fel az emberek figyelmét. Maal az afrikai országok közötti együttműködéseket is támogatja, 2007-ben az Afrikai Unió Addisz-Abeában tartott ülésének gálavacsoráján lépett fel.

Youssou N'Dour egy dologban mindenképpen eltér a már bemutatott énekesektől, mégpedig abban, hogy a szenegáli zenész politikai szerepet vállal, 2012 áprilisa óta ugyanis a szenegáli kormány kultúráért és turizmusért felelős miniszteri pozícióját tölti be. A nyugat-afrikai énekes az úgynevezett mbalax stílusban zenél, mely a szenegáli pop zenének felel meg. Ezen kívül N'Dour dalaiban a nyugati-pop, valamint az afro-karibi stílusjegyek is fellelhetők. N'Dour az éneklés mellett a színpadon is otthonosan mozog, számos afrikai filmben játszott már – többek

Youssou N'Dour

között a 2007-ben bemutatott Amazing Grace című moziban. A híres énekes fiatalkorában egyébként hivatásos focistának készült, ám a tehetséges ifjú egy súlyos térd sérülés miatt kénytelen volt feladni sporttal kapcsolatos álmait.

N'Dour 1959-ben Dakarbán született, a zenélést korán, tizenkét éves korában kezdte el. Hamarosan a Star Band nevű zenekarban játszott, mely a '70-es évek elején Dakar legnépszerűbb bandájává nőtte ki magát. A fiatal zenész 1979-ben Étoile de Dakar néven saját zenekart alapított, mellyel egész Afrika-szerte ismertté váltak. Az 1980-as évekre a banda nevét Super Étoile de Dakar-ra változtatva folytatták az egyedi hangvételű zenélést.

N'Dour első fontosabb albuma Immigrés néven 1988-ban jelent meg. A lemez dalai a külföldön bevándorlóként élő szenegáliak kulturális szokásairól és identitásáról szólnak. A szenegáli énekes számos elismerés mel-

lett az egyesült államokbeli toplistára felküzdötte magát 1994-ben a Neneh Cherry-vel közösen énekelt Seven Seconds című számmal. 2005-ben Egypt nevű albumával Grammy-díjat nyert.

N'Dour az egyik leghíresebb afrikai zenészként tartják számon, melyet az is bizonyít, hogy többek között olyan amerikai és európai világsztárokkal dolgozott együtt, mint Dido, Sting, Bruce Springsteen és Peter Gabriel. 2011-ben a Yale Egyetem díszdoktori címmel tüntette ki. N'Dour 2000 óta az ENSZ Mezőgazdasági és Élelmezési Szervezetének jószolgálati nagykövete.

Youssou N'Dour eddig megjelent albumai a következők: Bitim Rew (1984), Nelson Mandela (1986), Immigrés (1988), The Lion (1989), Set (1990), Eyes Open (1992), The Guide (Wommat) (1994), Gainde – Voices from the Heart of Africa (1995), Djamil (1996), Inedits 84-85 (1997), Special Fin D'annee Plus (1999), Lii (2000), Joko: From Village To Town (2000), Joko: The Link (2000), Rewmi (2000), Le Grand Bal (2000), St. Louis (2000), Le Grand Bal a Bercy (2001), Ba Tay (2002), Nothing's In Vain (2002), Youssou N'Dour and His Friends (2002), Kirikou (2004), Egypt (2004), Alsaama Day (2007), Rokku Mi Rokka (2007), Special Fin D'annee: Salegne-Salegne (2009), Dakar – Kingston (2010), Mbalakh Dafay Wakh (2011).

A bemutatott zenészek közül kétségtelenül **Akon**, eredeti nevén Aliuane Badara Thiam az, akinek dalait a különböző zenetévők manapság a legtöbbet

Akon

játsszák. Ebből adódóan az 1973-ban az egyesült államokbeli St. Louisban született énekes a legismertebb élő afrikai származású zenész a fiatalok körében. Akon tehát nem Afrikában látta meg a napvilágot, gyermekkorának nagy részét mégis Szenegálban töltötte szüleivel, akik e nyugat-afrikai országból származó muszlimok. A hip-hop és R&B énekes, dalszerző és lemezproducer Akon édesapja szintén zenéléssel, jazzdobolással foglalkozott.

Akon hét éves korában költözött vissza szüleivel az USA-ba, New Jersey-be. A fiatal fiú nehezen teremtett kapcsolatot a többi gyermekkel, mondhatni nem volt könnyű gyermekkor. A problémák felnőttkorára is kihatottak, három évet ült ugyanis börtönben drokkereskedés miatt. Szabadulását követően Akon elhatározta, hogy megváltozik és megvalósítja vágyát, zenélni kezd. Akon terveit siker koronázta, első kislemeze ugyanis 2004-ben jelent meg Locked Up címmel, mely jelentős népszerűségnek örvendett Amerika-szerte. Első stúdióalbuma szintén ebben az évben jelent meg Trouble néven, ebből három millió darab kelt el. A világhíres rapper, Eminem 2006-ban készített egy közös számot Akonnal. A Smack That

című sláger óriási sikereket aratott, az USA toplistáján második lett, számos európai slágerlistát viszont vezetett. Akon olyan hírességekkel dolgozott még együtt, mint Justin Timberlake, 50 Cent, Lady Gaga, Pitbull, Flo Rida és Gwen Stefani.

Akon 2007-ben Konvicted Clothing márkanévvel ellátva saját tervezésű ruhakollekciót dobott piacra.

Akon megjelent lemezei a következők: Trouble (2004), Konvicted (2006), Freedom (2008), Stadium (2012).

A bemutatott afrikai zenészek mind-egyikéről elmondható, hogy énekesi pályájuk során végig a fekete kontinens kultúrájának népszerűsítésére törekszenek. Az énekesek szinte mindegyike folytat valamilyen karitatív tevékenységet, páran saját alapítvány létrehozásával támogatják a rászoruló fekete kontinensbeli fiatalokat. Az afrikai zenészek többségének dalaiban valamilyen társadalmi vagy politikai helyzettel kapcsolatos, békére és összetartásra felszólító szöveg jelenik meg.

Összességében elmondható tehát, hogy a bemutatott afrikai zenészek bár-

mekkora nemzetközi hírnévre is tesznek szert, bárhol is koncerteznek a világban, szívükben mindig is büszke afrikaiak maradnak.

Jegyzetek

1 Tarrósy István: Kelet-Afrika a fejlődés útján. 107. old.

Felhasznált irodalom

Tarrósy István: Kelet-Afrika a fejlődés útján.

Publikon Kiadó, Pécs 2011

<http://www.gatewayofafrica.com/artists/biography/195.html>

<http://music.yahoo.com/cesaria-evora/biography/>

<http://www.origo.hu/kultura/20070805-csurtortok-cesaria-evora-az-iwiw-vilagzenei-nagyszinpadon-a-sziget-masodik.html>

http://www.starpulse.com/Music/Kidjo,_Angelique/Biography/

<http://www.rockstar4000.com/profile/professorjay>

http://www.afrikatanulmanyok.hu/htmls/salif_keita.html

<http://www.rfimusic.com/artist/world-music/baaba-maal/biography>

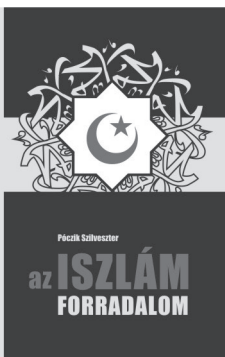
<http://worldmusic.about.com/od/bandsartistsaz/p/YoussouNDour.htm>

<http://www.akonfan.com/biography.html>

Az iszlám, illetve arab társadalmak hősiességét nem lehet részvét nélkül szemlélni, de részrehajlás nélkül kell vizsgálni. A kötet első tanulmányában az iszlám társadalmakban megjelenő politikai radikalizmus nemzetközi politikai valamint belső társadalmi okainak felvázolására tettem kísérletet, miközben felmutattam a nagyhatalmi politikák felelősségét, illetve felelőtlenességét, valamint a globalizáció folyamatainak nem-szándékolt következményeit, beleértve a migrációs és interkulturális feszültségek pszichológiai hatásait is.

A második tanulmányban a mai radikális politikai iszlám eszméleténél foglalkozva egységes logikai rendbe igyekeztem szervezni annak előzményeit és mai tendenciáit.

A kötetben szereplő harmadik dolgozat az iszlám radikalizmus két kortársi gondolkodójával és első jelentős társadalmi szervezetének kibontakozásával foglalkozik, a negyedik munka pedig arra vállalkozik, hogy a terrorizmus fázisát maguk mögött hagyó és az aszimmetrikus háború stádiumába lépni képes érett fegyveres harci szervezetek tevékenységének háttere előtt ezek eszmei alapozását valamint fejlődési trendjeit mutassa be.

publikon
KIADÓ

„Isten a célunk, a Korán az alkotmányunk, a Proféta a vezérünk, a harc az utunk, és Istenért meghalni ami leghöbbségünk”

A Hamasz Kartája